

Eipä tiennyt "Veera" mitä oli hiihtovaellus, ennen Syötteen kaamosvaellusta. Retkeilyä olen harrastanut aikaisemmin patikoiden, hiihtäen ja vesillä, mutta hiihtovaellus oli ihan uusi asia. Kun ostin suksia ja muita tarvikkeita, ystäväpiiri epäili, että mitä jos et haluakaan enää tuon reissun jälkeen vaeltaa, ostokset menee hukkaan. Nyt voin sanoa, että käyttöä on jatkossakin. Kuten kaikki ratkaisut minulla tapahtuu melko nopeasti, niin tämäkin, että liityin Tunturikerho Tsietsaan ja heittäydyin heti mukaan.

Luontokeskuksesta Ahmatuvalle tullessa ihmettelin miten voin olla näin väsynyt, vaikka matka ei sinällään ollut pitkä. Mutta luulen, että ensi jännitys ja jonkinlainen "liika" innostus vei voimia. Onneksi Päivi oli rinnallani ja käski ottaa rauhallisesti.

Ahmatuvalta Rytituvalle matka olikin sitten pidempi. Nyt jälkikäteen ajatellen nousukarvat olisi pitänyt ottaa käyttöön viimeisen 600 m matkalla. Kaikkensa oli pistettävä peliin, että pystyi nousemaan ahkion kanssa mäkeä ylös vaikeassa maastossa. Onneksi tässäkin tuli apu vastaan, Marjatta kysyi, voinko ottaa ahkion ja Sarhis otti sukset. Niinpä kävelin lopun nousun. Minulle nousukarvat olivat myös laskukarvat, sillä en ole koskaan lasketellut.

Rytituvalla oli onneksi lepopäivä. Muilla näkyi virtaa riittävän vielä tehdä maastotutkimuksia. Hakkasin joustoajan halkoja, lämmitettiin saunaa ja kuivateltiin ahkioita. Lepopäivä oli tarpeen. Rytituvalta pois lähdettäessä olin jo vähän "kokeneempi", mutta enpä arvannut mitä oli edessäpäin 😊. Suon ylitys, monen monta suo-ojaa ja jännitystä ennätänkö yli, ennen kun ahkio valuu ojaan. Yhteispeilillä kaikki sujui hyvin ja se oli tämän reissun paras puoli. Oli luottavainen mieli, että minä selviän tästä matkasta, koska nämä rautaiset naiset opastavat ja auttavat, jos väsyn.

Ja viimein koitti päivä, jolloin koin huippuhetkiä. Paluu Ahmatuvalta monitoimireittiä pitkin oli aivan ihana. Nautin pitkästä mutkittelevasta alamäestä. Viimeisellä taukopaikalla syötiin Päivin grillimakkarat ja ne maistuivatkin erityisen hyvälle. Loppumatka Luontokeskukselle oli sujuvaa. Viimeisenä päivänä oli tunne, että olisin vielä halunnut jatkaa matkaa.

Nyt olen viisaampi monessa mielessä. Tärkeää on tauot, neste, energian saanti, vaihtovaatteet ja tauolla lämmin vaatetus.

Luonto on minulle tärkeä niin vesillä, tuntureilla kuin metsässä. Täysikuu ja hankiainen olivat tämän retken kohokohtia. Tuula H

Tällainen kokemus muotoutui ensi kertaa talvivaellukselle osallistuneelle Tuulalle, kun kahdeksan 60+ naista aloitti vuoden vaeltaen Syötteen kansallispuistossa. Vaelluksella yövyttiin varaustuvissa neljä yötä ja neljänä päivänä hiihdettiin yhteensä 70 km ahkiota vetäen, lisäksi pidettiin yksi taukopäivä. Alue valittiin tällä kertaa lähempää Pohjois-Savoja osin kokeilumielessä. Miten talvivaellus onnistuisi tällä alueella metsäisessä maastossa, jossa ei valmiita reittejä ollut kuin aloitusosuuksilla? Ja lunta tiedettiin olevan usein, kuten nytkin, metrin verran. Onnistuihan se! Etenkin, kun sää suosi eli oli ajankohtaan nähden poikkeuksellinen hankikanto lähes joka paikassa. Mutta etukäteistutustuminen alueeseen oli silti tarpeen sopivien ahkion kanssa kuljettavien reittien löytämiseksi, olihan pari päivämatkaa lähes 25 km ja etenemisvauhti 1-3 km tunnissa. Kuljimme näinä päivinä siis pimeästä pimeään. Alkuosuuksilla oli monitoimireitit, joita oli latujen lisäksi tehty lähinnä maastopyöräilijöitä varten, ja ne olivat hyviä kuljettavia. Varsinaista talvireittiä ei kuitenkaan oltu merkitty eikä ajettu, mutta joukosta löytyi suunnistustaitoisia tottuneita kulkijoita ja paluuretken aurinkoiset päivät ja kuutamoyöt antoivat luottamusta taivalta omia reittejä. Samalla ihailimme yön vaihtumista aamuruskon kautta päivän kajoksi ja pian jälleen kuu valaisikin auringon sijaan kulkuamme. Hyvällä yhteistyöllä ja toisiamme tiukoissa paikoissa

auttaen pääsimme kaikki ehjinä aina seuraavalle tuvalle. Ja päivien päätteeksi nautittiin joka ilta hirsisaunojen lempeistä löylyistä!

Syötteen kansallispuisto soveltuu tämän retken kokemuksella myös talvivaelluskohteeksi ja retkeily alueella on paikallisten mukaan lisääntynytkin viime vuosina selvästi.